

சிறப்புக் கட்டுரை

பகுதி 2 இல் 1

தேவன் ஜெபத்திற்கு எவ்வாறு பதிலளிக்கிறார்

**“ஆகையால், ஆண்கள் கோபமும்
சந்தேகமும் இல்லாமல் பரிசுத்த
கைகளை உயர்த்தி, எல்லா
இடங்களிலும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று
நான் விரும்புகிறேன்.”
1 தீமோத்தேயு 2:8**

கடவுள் நம் ஜெபங்களுக்கு பதிலளிப்பார் என்று நாம் எப்படி உறுதியாக நம்ப முடியும்? ஜெபத்தில் நம் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துவது போதாது. உதாரணமாக, ஆயிரக்கணக்கான பெற்றோர்கள் ஜெபத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, போர்க்களத்தில் தங்கள் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும்படி கடவுளிடம் கேட்டுள்ளனர், ஆனால் அவர்கள் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது கடுமையாக

காயமடைந்தனர் என்ற செய்தியைப் பெற்றுள்ளனர். ஜெபத்தில் நம் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துவது, ஒரு முழு தேசமும் அமைதிக்காக ஜெபிக்கும்போது, அது பெரும்பாலும் போர்ச் சுழலில் சிக்கிக் கொள்வதற்கான காரணத்தையும் விளக்கவில்லை.

மறுபுறம், தங்கள் குழந்தைகளின் பாதுகாப்பிற்காக கடவுள் தங்கள் ஜெபங்களுக்கு பதிலளித்தார் என்று சாட்சியமளிக்க ஆர்வமாக உள்ள ஆயிரக்கணக்கானோர் உள்ளனர். மற்றவர்கள் ஜெபத்தில் அவர்கள் கேட்ட சிறப்பு ஆசீர்வாதங்களை கடவுள் தங்களுக்கு வழங்கிய அற்புதமான விதத்தைப் பற்றி சாட்சியமளிப்பார்கள். எனவே, அனுபவத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே, கடவுள் சிலரின் ஜெபங்களுக்கு பதிலளிப்பதாகத் தோன்றலாம், ஆனால் மற்றவர்களின் ஜெபங்களுக்கு அவர் பதிலளிக்கவில்லை.

இருப்பினும், இது கடவுளைப் பற்றி வேதம் நமக்குச் சொல்வதற்கு ஏற்ப இல்லை. பைபிள் சொல்கிறது, அவர் "எந்தப் பாரபட்சமும் காட்டுவதில்லை" (அப்போஸ்தலர் 10:34). எனவே, கடவுள் சில ஜெபங்களுக்குப் பதிலளிக்கிறார், மற்றவற்றுக்கு அல்ல என்பதற்கு ஏதாவது ஒரு

நல்ல காரணம் இருக்க வேண்டும். அந்தக் காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தால், அது பதிலளிக்கப்படாத சிலரின் விசுவாசத்தை மீட்டெடுக்க உதவும்.

ஜெபம் என்பது கிறிஸ்தவ அனுபவத்தின் மிக முக்கியமான கட்டமாகும். இது பல மதங்களைப் பின்பற்றுபவர்களாலும் பரவலாகப் பயிற்சி செய்யப்படுகிறது. ஜெபிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை என்பது ஒரு உயர்ந்த சக்தியை நாம் சார்ந்திருப்பதை ஒப்புக்கொள்வதாகவும், நம்மை விட ஞானமுள்ள மற்றும் வெளியே உள்ள ஏதோ ஒரு மூலத்திலிருந்து நமக்கு உதவி தேவை என்பதை உணர்ந்ததன் வெளிப்பாடாகவும் இருக்கிறது. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, ஜெபத்தில் தன்னைத் தொடர்பு கொள்ள முயற்சிக்கும் அனைவரின் உண்மையான விருப்பத்திலும் கடவுள் மகிழ்ச்சியடைகிறார், ஏனெனில் இந்த அளவிற்கு, குறைந்தபட்சம், இது ஒரு உயர்ந்த இறையாண்மை சக்தியை அங்கீகரிப்பதாகும்.

ஜெபிப்பதற்கான கிட்டத்தட்ட உலகளாவிய தூண்டுதல், அசல் மனிதனான ஆதாம் கடவுளின் சாயலில் படைக்கப்பட்டதன் காரணமாகும். (ஆதியாகமம் 1:27). மனிதன் பாவத்திலும்

மரணத்திலும் விழுந்ததன் விளைவாக, அவனது குணத்தில் உள்ள தெய்வீக உருவம் மிகவும் மங்கலாகிவிட்டது, பல சந்தர்ப்பங்களில் கிட்டத்தட்ட அழிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அதன் எச்சங்கள் இன்னும் உள்ளன, மேலும் அதன் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று ஜெபிக்க வேண்டும் என்ற உந்துதல். ஒருபோதும் ஜெபிக்காத மில்லியன் கணக்கானவர்கள் இருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று அடிக்கடி நினைக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யாததால் குற்ற உணர்வும் இருக்கலாம்.

கடவுள் தனது படைப்புகளின் ஜெப உணர்வில் மகிழ்ச்சியடைகிறார். இருப்பினும், அவர் சிலரின் ஜெபங்களைக் கேட்பது ஏன், மற்ற ஜெபங்கள் கவனிக்கப்படாமல் போவது ஏன்? இயேசு தம்முடைய காலத்தில் பலரின் ஜெபங்களைப் பற்றிய தனது அவதானிப்புகளில் இந்தக் கேள்விக்கான பதிலை சுட்டிக்காட்டுகிறார். மனிதர்கள் காணப்படவும் கேட்கப்படவும் அவர்கள் ஜெபித்தனர் என்று இயேசு விளக்கினார், மேலும் அவர்களின் "அதிகப் பேச்சுக்காக" கடவுள் அவர்களுக்குச் செவிசாய்ப்பார் என்று நினைத்தார் (மத்தேயு 6:5-7). இதன் மூலம், ஜெபத்தில் சரியான மற்றும் முறையற்ற

அணுகுமுறைகள் உள்ளன, அதே போல் சரியான மற்றும் தவறான முறைகளும் உள்ளன என்பதை நாம் நினைவூட்டுகிறோம். ஜெபத்தில் ஈடுபடும் பலர் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கலாம், ஆனால் அவர்களின் முறை பொருத்தமற்றது.

ஜெபம் செய்வதற்கு சரியான மற்றும் முறையற்ற விஷயங்கள் உள்ளன என்று வேதம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அப்போஸ்தலன் யாக்கோபு எழுதினார்: "நீங்கள் கேட்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் தவறாகக் கேட்பதால் பெறுவதில்லை." (யாக்கோபு 4:3). கடவுளிடம் நமக்கு என்ன சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு நமக்கு என்ன பாக்கியம் இருக்கிறது என்பதை உறுதி செய்வது மிகவும் முக்கியம். நம்முடைய கற்பனையான கட்டளைகளுக்கு மட்டுமே கடவுளிடம் கேட்க வேண்டும் என்றும், நம் ஜெபங்களுக்கு பதில் கிடைக்கும் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஜெபத்தின் நோக்கம்

ஜெபத்தில் ஒரு தெய்வீக நோக்கம் உள்ளது, மேலும் சில ஜெபங்கள் ஏன் பதிலளிக்கப்படவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், இதை

மனதில் வைத்திருப்பது மிகவும் முக்கியம். பூமியில் தம்முடைய விவகாரங்களை எவ்வாறு நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான ஒரு வழியாக கடவுள் ஜெபத்தை வடிவமைக்கவில்லை. அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல அவர் நம்மை நோக்கிப் பார்க்கவில்லை. அவருக்கு அவருடைய சொந்த நிலையான திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் உள்ளன, மேலும் அவருடைய ஆசீர்வாதத்தின் ஐசுவரியங்களைப் பெற வேண்டுமென்றால், நமது ஜெபங்கள் இவற்றுடன் இணக்கமாக இருப்பது அவசியம். யாக்கோபின் மொழியைப் பயன்படுத்த, நாம் கடவுளிடம் மன்றாடினால், அவருடைய சித்தம் நம் வாழ்க்கையில் நிறைவேற வேண்டும் என்று தேடாமல், நம்முடைய சொந்த விருப்பங்களை அவருக்குத் தெரியப்படுத்துகிறோம்.

வேதவசனங்களில் பல்வேறு வகையான ஜெபங்கள் நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இவற்றில் முதன்மையானது நன்றி செலுத்தும் ஜெபங்கள். (சங்கீதம் 92:1). கடவுள் தம்முடைய சிருஷ்டிகளுக்குத் தாமே மூலகாரணராக இருப்பதைக் கண்டு அவர் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மகிழ்ச்சியடைகிறார், இதன்

காரணமாக அவர்கள் தங்கள் இதயங்களையும் குரல்களையும் அவருக்கு நன்றி செலுத்தி உயர்த்துகிறார்கள்.

படைப்பாளரின் குணாதிசயத்தின் மகிமையான பண்புகளை - அவருடைய ஞானம், நீதி, அன்பு மற்றும் அவரது சக்தி - அங்கீகரிக்கும் வழிபாட்டு ஜெபங்கள் உள்ளன. கடவுளை மகிமைப்படுத்தவும், அவரது குணத்திற்காக நமது வணக்கத்தைக் காட்டவும் விரும்புவதே நமது பெரும்பாலான ஜெபங்களுக்கு உந்துதலாக இருக்க வேண்டும். - சங்கீதம் 29:1,2

கடவுளின் கருணைக்கான ஜெபங்களும் பொருத்தமானவை. வேதவசனங்கள் அனைத்து கிறிஸ்தவர்களையும் ஜெபத்தின் மூலம் தங்கள் பாவங்களுக்கு தெய்வீக மன்னிப்பைப் பெறுமாறு வலியுறுத்துகின்றன. (1 யோவான் 1:7-9). பவுல் இதைப் பற்றி "தேரியமாக கிருபையின் சிங்காசனத்திற்கு" செல்வதாகவும், அங்கு இரக்கத்தைப் பெறவும், தேவைப்படும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் உதவி செய்ய கிருபையைக் கண்டடைவதாகவும் பேசுகிறார். - எபிரெயர் 4:16

பின்னர், நிச்சயமாக, கர்த்தரிடமிருந்து சில ஆசீர்வாதங்கள் அல்லது உதவிகளுக்கான

வேண்டுகோள்களாக இருக்கும் ஜெபங்கள் உள்ளன. இந்த நேரத்தில் நாம் குறிப்பாக அக்கறை கொண்டவர்கள் இவற்றில்தான். சிலர் தங்களுக்காகவோ அல்லது மற்றவர்களுக்காகவோ ஆரோக்கியத்திற்காக ஜெபிக்கிறார்கள். சிலர் செல்வத்திற்காக ஜெபிக்கிறார்கள். சிலர் பயணத்தின் போது பாதுகாப்பிற்காக ஜெபிக்கிறார்கள். மில்லியன் கணக்கானவர்கள் அமைதிக்காக ஜெபிக்கிறார்கள். போரில் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்த்து நிற்கும் நாடுகளின் குடிமக்கள், தங்கள் படைகள் வெற்றிபெற வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்வது பெரும்பாலும் நடந்துள்ளது. கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்பவர்கள் அனைவரும் உண்மையுள்ளவர்கள் என்று நாம் கருதுவோம், நிச்சயமாக அவர்கள் அந்த நேரத்தில் மிக முக்கியமானதாகத் தோன்றும் விஷயங்களை அவரிடம் கேட்கிறார்கள். இருப்பினும், இந்த அனைத்து பிரார்த்தனைகளும் கூறப்படும் கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்ப பதிலளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் பைபிள் நம்மை நியாயப்படுத்துகிறதா?

போர்க்களத்தில்	தங்கள்	குழந்தையின்
பாதுகாப்புக்காக	ஒரு	பெற்றோரின்

பிரார்த்தனைக்கு கடவுள் பதிலளிப்பார் என்று இருக்கலாம். ஒரு தேசத்தின் அமைதிக்கான பிரார்த்தனைகளும் பதிலளிக்கப்படலாம். அத்தகைய பிரார்த்தனைகளுக்கு பதிலளிக்கப்பட்டால், அது அவ்வாறு செய்வதற்கான தெய்வீக விருப்பத்திற்கு ஏற்ப இருந்தது என்று அர்த்தம். கடவுள் ஒரு நிலையான திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார், அதற்கு ஏற்ப அவர் மனித இனத்தை கவனத்தில் கொள்கிறார். அந்தத் திட்டம் அவரது மனித உயிரினங்களின் விருப்பங்களையும் விருப்பங்களையும் பூர்த்தி செய்வதற்காக உருவாக்கப்படவில்லை, மேலும் எவ்வளவு ஜெபித்தாலும் அவரது திட்டங்களை மாற்றாது.

"ஜெபம் விஷயங்களை மாற்றுகிறது" என்று கூறப்படுகிறது, ஆனால் அது கடவுளின் திட்டங்களை மாற்றாது. நமக்கோ அல்லது பொதுவாக உலகத்திற்கோ சிறந்த நிலைமைகளைக் கொண்டுவருவதற்கு என்ன மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள கடவுள் நம்மையோ, தேசங்களையோ நோக்கிப் பார்க்கவில்லை. மக்களின் பிரார்த்தனைகளின் சொற்பொழிவு அல்லது வற்புறுத்தலால் கருத்துக்களைத் திசைதிருப்பவோ அல்லது திட்டங்களை

மாற்றவோ கூடிய ஒரு கடவுளின் மீது நமக்கு எவ்வளவு சிறிய நம்பிக்கை இருக்கும்!

“உம்முடைய சித்தம் நிறைவேறட்டும்”

தங்கள் ஜெபங்களில், கடவுளின் மக்கள் தங்கள் எல்லா அனுபவங்களிலும் அவருடைய சித்தம் நிறைவேற வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை மனதிலும் இதயத்திலும் முதன்மையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதற்கு இயேசுவின் விஷயத்தில் நமக்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம் உள்ளது. கெத்செமனே தோட்டத்தில், எஜமான் கைது மற்றும் மரணத்தை எதிர்கொண்டபோது, “அவரை வேதனையும் திகைப்பும் அடைந்தது, அவர் அவர்களிடம் [அவரது சீடர்களிடம்], என் இதயம் துக்கத்தால் உடைந்து போகத் தயாராக உள்ளது என்றார். ... அவர் சிறிது தூரம் சென்று, முகங்குப்புற விழுந்து ஜெபம் செய்து, “என் பிதாவே, முடிந்தால், இந்தப் பாத்திரம் என்னைக் கடந்து போகச் செய்யும். ஆனாலும், நான் விரும்புகிறபடி அல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே” என்றார். - மத்தேயு 26:38,39

மனிதர்களின் மீட்பராகவும் இரட்சகராகவும்
இயேசு அவமானத்தையும் மரணத்தையும்

அனுபவிப்பதே கடவுளின் சித்தமாக இருந்தது. தெய்வீக ஏற்பாட்டின் இந்த முக்கியமான அம்சம் பழைய ஏற்பாட்டின் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளால் முன்னறிவிக்கப்பட்டது.

இயேசு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தனது தந்தையின் சித்தம் நிறைவேற வேண்டும் என்று விரும்பினார், அது அவருக்கு என்ன அர்த்தம் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல். பின்னர், அவர் கைது செய்யப்படவிருந்தபோது இதை உறுதிப்படுத்தினார். பேதுரு தனது எஜமானரைப் பாதுகாக்க தனது வாளை உருவினார், அவர் அவரிடம், “உன் வாளை உறையில் போடு: என் பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தை நான் குடிக்காமல் இருப்பேனா?” என்று கூறினார் - யோவான் 18:10,11

இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்கள் அவரோடு துன்பப்பட்டு மரிப்பதற்கான பாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளனர். பவுல் “கிறிஸ்துவோடு சிலுவையில் அறையப்படுவது” பற்றிப் பேசினார், மேலும் அவர், “கிறிஸ்துவுக்காக அவரை விசுவாசிப்பது மட்டுமல்ல, அவருக்காகப் பாடுபடுவதும் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது” என்றும் எழுதினார். (கலாத்தியர் 2:20; பிலிப்பியர் 1:29). இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற நாம்

அழைக்கப்படுகிறோம், எனவே எல்லா கஷ்டங்களிலிருந்தும் நம்மைக் காப்பாற்றுவது கடவுளின் விருப்பம் அல்ல என்பதை நாம் அறிவோம். எனவே, இயேசுவைப் போலவே, நமது முக்கிய அக்கறை நமது மரண சரீரங்களில் கர்த்தருடைய சித்தம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதாக இருக்க வேண்டும். சிறிது காலத்திற்கு நாம் சில பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிப்பதே கர்த்தருடைய சித்தமாக இருக்கலாம். இருப்பினும், நமது ஜெபங்களின் சுமை இவற்றுக்காக இருக்கக்கூடாது, ஆனால் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அனுபவத்திலும் அவருடைய சித்தம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதாகும்.

இயேசு தம்முடைய சீடர்களிடம், அவர்கள் அவரில் நிலைத்திருக்கும் வரையிலும், அவருடைய வார்த்தைகள் அவர்களில் நிலைத்திருக்கும் வரையிலும், அவர்கள் விரும்பியதை ஜெபத்தில் கேட்கலாம், அது அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று கூறியபோது, இந்தக் குறிப்பை அவர் மேலும் விரிவுபடுத்தினார். (யோவான் 15:7). நாம் நினைக்கும் மற்றும் விரும்பும் எதையும் கடவுளிடம் கேட்கும் பாக்கியம் நமக்கு உண்டு

என்பதற்கான உறுதிமொழியாக இது
தோன்றலாம், ஆனால் அப்படி இல்லை.

"நீங்கள் என்னிலும், என் வார்த்தைகள்
உங்களிலும் நிலைத்திருந்தால்" என்ற
எஜமானரின் கூற்றுடன் இணைக்கப்பட்ட
நிபந்தனையைக் கவனியுங்கள். கிறிஸ்துவில்
நிலைத்திருப்பது என்பது அவருடைய சரீரத்தின்
அவயவமாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது, அவர்
நம்முடைய தலையாக இருக்கிறார்.
(கொலோசெயர் 1:18). இதன் பொருள் அவருடைய
எண்ணங்கள் நம்முடைய எண்ணங்களாகவும்,
அவருடைய திட்டங்கள் நம்முடைய
திட்டங்களாகவும் மாறுகின்றன. கிறிஸ்துவின்
மூலம் நம்முடைய சித்தங்கள் கடவுளிடம்
முழுமையாக ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தால்,
நமக்கு நம்முடைய சொந்த விருப்பம் இருக்காது,
எனவே நம்முடைய ஜெபங்கள் நாம்
விரும்புவதற்கான வேண்டுகோள்களாக
இருக்காது, மாறாக நம்முடைய தலையின்
சித்தத்திற்கு இசைவான விஷயங்களுக்காக
மட்டுமே இருக்கும். இவ்வாறு கர்த்தருடைய
சித்தத்திற்கு இசைவாக ஜெபிப்பதன் மூலம்,
சாதகமான பதில்களை நாம் உறுதிசெய்ய
முடியும்.

இது இயேசு தம்முடைய சீடர்களுக்குச் சொன்ன மற்றொரு கூற்றுடன் ஒத்துப்போகிறது, அதில் பரலோகத் தந்தை "தம்மிடம் கேட்பவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியை" வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைவார் என்று அவர் நமக்குத் தெரிவிக்கிறார். (லூக்கா 11:13). தேவனுடைய ஆவியால் நிரப்பப்படுவது என்பது அவருடைய எண்ணங்கள் நம் சிந்தனையை ஆதிக்கம் செலுத்துவதையும், நம் வாழ்க்கை அந்த எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப மாறுவதையும் குறிக்கிறது. அப்போது நாம் கடவுளிடம், அவர் வாக்குறுதி அளித்த ஆசீர்வாதங்களைத் தவிர வேறு எந்த ஆசீர்வாதங்களையும் கேட்க மாட்டோம், எனவே நமது ஜெபங்களுக்கு பதில் கிடைப்பது குறித்து எந்த கேள்வியும் இருக்காது.

“உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக”

லூக்கா 11:1, “ஆண்டவரே, எங்களுக்கு ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொடுங்கள்” என்று சீடர்கள் கேட்டதை பதிவு செய்கிறது. இதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, இயேசு இப்போது “கர்த்தருடைய ஜெபம்” என்று நன்கு அறியப்பட்டதை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். இந்த மாதிரி ஜெபத்தில், நாம் எதற்காக ஜெபிக்கலாம் என்பதற்கான வழிகாட்டி நமக்கு வழங்கப்படுகிறது.

ஜெபத்தின் இந்த சுருக்கமான சுருக்கத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதி, கடவுளை அணுகுவதற்கான சரியான முறையாகும்: “பரலோகத்திலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக.” (வசனம் 2). வேதாகமத்தில், ஆதாம் “தேவனுடைய குமாரன்” என்று அழைக்கப்படுகிறார். (லூக்கா 3:23,38). இருப்பினும், அவர் பாவம் செய்தபோது, அவர் தனது குமாரத்துவத்தை இழந்து, கடவுளிடமிருந்து அந்நியப்பட்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். ஆதாமின் பிள்ளைகள், முழு மனித இனமும், இதேபோல் கடவுளிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர், எனவே அவர்களால் அவரை “பரலோகத்திலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே” என்று சரியாக அழைக்க முடியாது. இது, தங்கள் பாவங்களுக்காக மனந்திரும்பி, இயேசுவை தங்கள் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, கடவுளுக்கு முழு அர்ப்பணிப்புடன் அல்லது அர்ப்பணிப்புடன், அவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தவர்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமான ஒரு பாக்கியம். அவர்கள் கடவுளின் குமாரத்துவ ஆவியைப் பெற்றவர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள், இதனால் அவருடைய

பிள்ளைகளாகிவிட்டார்கள். - ரோமர் 8:15;
கலாத்தியர் 4:6

தேவனுடைய பிள்ளைகளாக, இவர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தங்கள் பிதாவின் நாமத்தை மதிக்க விரும்புவார்கள். இவ்வாறு வார்த்தையினாலும் செயலினாலும் அவர்களின் மனப்பான்மை எப்போதும், "உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக" என்று இருக்கும். நமது பரலோகத் தகப்பனின் பெயரை முறையாகப் பரிசுத்தப்படுத்துவது என்பது, நாம் அவரை ஜெபத்தில் அணுகும்போது, இயேசுவால் வேதத்தில் நமக்காகக் கோட்டுக் காட்டப்பட்ட முறையில் அவ்வாறு செய்வோம் என்பதைக் குறிக்கிறது. நமது ஜெபங்கள் அவருடைய நாமத்தில் ஏறெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் விளக்கினார். - யோவான் 15:16

இதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. நியாயமாக கண்டனம் செய்யப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக, நமது வக்கீலான இயேசுவின் மூலமாக மட்டுமே நமக்கு தெய்வீக சிங்காசனத்தில் நிற்க முடியாது. (1 யோவான் 2:1). அவருடைய நாமத்திலும், அவர் சிந்திய இரத்தத்தின் தகுதியின் மூலமாகவும், மன்னிப்பு மற்றும் நமது அன்பான பரலோகத் தகப்பன் வாக்குறுதி அளித்துள்ள மற்ற அனைத்து

ஆசீர்வாதங்களையும் பெற கிருபையின் சிங்காசனத்திற்கு "தெரியமாக" செல்லும் பாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்கிறது. (எபிரெயர் 4:16). நாம் அவருடைய நாமத்தை முறையாகப் பரிசுத்தப்படுத்தினால், இயேசுவின் மூலமாக மட்டுமே அவரை அணுகுவோம் என்று ஒருபோதும் நினைக்க மாட்டோம்.

கர்த்தருடைய ஜெபத்தின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றும்போது, நம்முடைய வேண்டுகல்கள் நமக்காக அல்ல, மற்றவர்களின் ஆசீர்வாதத்திற்காகவே இருக்கும். இது ஆரம்ப விண்ணப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது: "உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போல பூமியிலும் செய்யப்படுவதாக." (மத்தேயு 6:10; லூக்கா 11:2). இந்த வேண்டுகோளுக்கான பதில், பல நூற்றாண்டுகளாக மக்கள் ஜெபித்து வந்த பலவற்றிற்கான பதிலாக இருக்கும். அந்தப் பதில் அனைத்து மக்களின் நியாயமான ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்யும். கர்த்தருடைய ராஜ்யத்தின் நீதியான சட்டங்களுக்கு இணங்கிச் செல்லும் அனைவருக்கும் இது அமைதி, ஆரோக்கியம் மற்றும் நித்திய ஜீவனைக் குறிக்கும்.

மனித இனம் ஏங்கும், லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஜெபிக்கிற ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் கடவுளால் எதிர்பார்க்கப்பட்டு, அவர் தனது தீர்க்கதரிசிகள் அனைவராலும் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்டன. இறந்தவர்களின் மறுவாழ்வு உட்பட, மக்களுக்கு அது உத்தரவாதம் அளிக்கும் ஆசீர்வாதங்களின் பல விவரங்களை இந்த வாக்குறுதிகளில் காணலாம். கடவுள் மக்களின் துன்பத்தைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை, உதவிக்கான அவர்களின் கூக்குரல்களுக்கு அவர் செவிடாக இல்லை. அவருடைய உரிய நேரத்தில் வரும்போது, அவர்களின் பிரார்த்தனைகளுக்கு அவர் அளிக்கும் பதில், அவர்கள் இதுவரை நம்பத் துணிந்த எதையும் விட மிக அதிகமாக இருக்கும்.

போர்க்களத்தில் தங்கள் குழந்தையின் பாதுகாப்பிற்காக ஜெபிக்கும் பெற்றோரின் விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தையை நேசிக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் குடும்ப வீட்டிற்கு பாதுகாப்பாக திரும்புவதை விட வேறு எதுவும் அவர்களுக்கு அர்த்தமல்ல. ஆனால் குழந்தை திரும்பி வரவில்லை என்றால், அவர்களின் முதல் எண்ணம் கடவுள் கவலைப்படுவதில்லை, அவருக்கு எந்த

பரிதாபமும் இல்லை என்பதுதான். அவர்கள்
 ஜெபிக்கும்போது அவர்களின் மனதில்
 நுழைந்ததை விட மிகவும் திருப்திகரமான ஒரு
 வீடு திரும்புதலை கடவுள் வழங்கியுள்ளார் என்று
 நம்ப முடிந்தால் பெற்றோர்கள் எவ்வளவு
 வித்தியாசமாக உணருவார்கள்!

ஒரு பெற்றோருக்கு சில சமயங்களில் தங்கள்
 குழந்தை மரணத்தில் தூங்கினால்
 காப்பாற்றப்படக்கூடிய கஷ்டங்கள் மற்றும்
 துன்பங்கள் எவ்வளவு குறைவாகவே தெரியும்.
 எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பெற்றோரும்
 குழந்தையும் இறக்கும் இனத்தைச்
 சேர்ந்தவர்கள், மேலும் போர்க்களத்தில்
 இறப்பதற்கும் முதுமையில் இறப்பதற்கும் உள்ள
 வித்தியாசம் முடிவில்லாத நித்தியத்துடன்
 ஒப்பிடும்போது ஒரு தற்காலிகமானது மட்டுமே.
 இந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான் நாம்
 பிரார்த்தனை என்ற விஷயத்தையும் கடவுள் நம்
 விண்ணப்பங்களுக்கு பதிலளிக்கும்
 விதத்தையும் பார்க்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நாம் கடவுளிடம் ஜெபிப்பது என்பது அவருடைய
 ஞானமும் சக்தியும் அன்பும் நம்முடையதை விட
 மிக அதிகம் என்ற நமது நம்பிக்கையின்
 ஒப்புதலாகும். ஆனாலும் நாம் அடிக்கடி இதை

மறந்துவிடுகிறோம், மேலும் அவர் நம் ஜெபங்களை மதிக்கவில்லை என்று உணர்கிறோம், ஏனென்றால் அவர் நம்முடைய சொந்த குறைந்தபட்ச திறன்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நாம் விரும்பியபடி அவற்றுக்கு பதிலளிக்கவில்லை. நமது கண்டனம் செய்யப்பட்ட வாழ்க்கையின் நீளம் மிகக் குறைவு. நமக்குத் தெரிந்த இந்த குறுகிய காலத்திற்குள் அவை முதிர்ச்சியை அடைகிறதா இல்லையா என்பதன் மூலம் சாதனைகளை நாம் தீர்மானிக்கிறோம். இருப்பினும், இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து நாம் கடவுளின் செயல்களை மதிப்பிடக்கூடாது.

வேதங்கள் கடவுள் "நித்தியத்திலிருந்து நித்தியம் வரை" இருப்பதாகப் பேசுகின்றன (சங்கீதம் 41:13; 90:2). நம்முடைய குறுகிய வாழ்நாளில், அது நம்முடைய தனிப்பட்ட வேண்டுகோள்களுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும் கூட, அவருடைய திட்டத்தின் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தையும் முடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்று நாம் கடவுளிடம் அவருடைய சித்தத்திற்கு இசைவான சில சிறப்பு ஆசீர்வாதங்களுக்காக ஜெபித்திருந்தால், நாளை அல்லது நாளை மறுநாள் வரை பதில் வரவில்லை என்றால், நாம் அவர் மீது

நம்பிக்கையை இழக்க மாட்டோம், ஆனால் பதில் வரும்போது மகிழ்ச்சியடைவோம். கடவுளுக்கு அவருடைய "நாளைகளும்" உண்டு. அவருடைய நாட்கள் மணிநேரங்களால் அளவிடப்படுவதில்லை, ஏனென்றால் அவை யுகங்கள், அவருடைய "நாளை" யுகத்தில், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் ஆயிரம் ஆண்டு காலத்தில், உலகம் சட்டப்பூர்வமாக ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும், மேலும் மில்லியன் கணக்கானவர்கள் கடவுளிடம் கோரிக்கை விடுத்துள்ள அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும் மனிதகுலத்தின் மீது ஏராளமாகப் பொழியும். இதை அங்கீகரிக்கும் விதமாக, மக்கள் பின்னர் பதிலளிப்பார்கள்: "இவரே எங்கள் கடவுள்; நாங்கள் அவருக்காகக் காத்திருந்தோம், ... அவருடைய இரட்சிப்பில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து மகிழ்வோம்." - ஏசாயா 25:9

"பரலோகத்தில் இருப்பது போல"

கடவுள் தனது சித்தத்திற்கு இசைவாக இல்லாத எந்த ஜெபத்திற்கும் பதிலளிக்க மாட்டார் என்பதை நாம் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறோம். கர்த்தருடைய ஜெபத்தில், இந்தக் கொள்கை தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பூமியிலுள்ள மக்கள் மீது கடவுளிடம் ஆசீர்வாதங்களைக்

கேட்கிறது-அவர்கள் விரும்பும் நல்ல காரியங்களை அல்ல, மாறாக தெய்வீக சித்தத்திற்கு இசைவான காரியங்களையே கேட்கிறது: “உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக.” - மத்தேயு 6:10

மனித இனம் ஏங்கும், லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஜெபிக்கிற ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் கடவுளால் எதிர்பார்க்கப்பட்டு, அவர் தனது தீர்க்கதரிசிகள் அனைவராலும் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்டன. இறந்தவர்களின் மறுவாழ்வு உட்பட, மக்களுக்கு அது உத்தரவாதம் அளிக்கும் ஆசீர்வாதங்களின் பல விவரங்களை இந்த வாக்குறுதிகளில் காணலாம். கடவுள் மக்களின் துன்பத்தைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை, உதவிக்கான அவர்களின் கூக்குரல்களுக்கு அவர் செவிடாக இல்லை. அவருடைய உரிய நேரத்தில் வரும்போது, அவர்களின் பிரார்த்தனைகளுக்கு அவர் அளிக்கும் பதில், அவர்கள் இதுவரை நம்பத் துணிந்த எதையும் விட மிக அதிகமாக இருக்கும்.

போர்க்களத்தில்	தங்கள்	குழந்தையின்
பாதுகாப்பிற்காக	ஜெபிக்கும்	பெற்றோரின்
விஷயத்தை	எடுத்துக்	கொள்ளுங்கள்.
பெற்றோர்கள்	தங்கள்	குழந்தையை

நேசிக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் குடும்ப வீட்டிற்கு பாதுகாப்பாக திரும்புவதை விட வேறு எதுவும் அவர்களுக்கு அர்த்தமல்ல. ஆனால் குழந்தை திரும்பி வரவில்லை என்றால், அவர்களின் முதல் எண்ணம் கடவுள் கவலைப்படுவதில்லை, அவருக்கு எந்த பரிதாபமும் இல்லை என்பதுதான். அவர்கள் ஜெபிக்கும்போது அவர்களின் மனதில் நுழைந்ததை விட மிகவும் திருப்திகரமான ஒரு வீடு திரும்புதலை கடவுள் வழங்கியுள்ளார் என்று நம்ப முடிந்தால் பெற்றோர்கள் எவ்வளவு வித்தியாசமாக உணருவார்கள்!

ஒரு பெற்றோருக்கு சில சமயங்களில் தங்கள் குழந்தை மரணத்தில் தூங்கினால் காப்பாற்றப்படக்கூடிய கஷ்டங்கள் மற்றும் துன்பங்கள் எவ்வளவு குறைவாகவே தெரியும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பெற்றோரும் குழந்தையும் இறக்கும் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், மேலும் போர்க்களத்தில் இறப்பதற்கும் முதுமையில் இறப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் முடிவில்லாத நித்தியத்துடன் ஒப்பிடும்போது ஒரு தற்காலிகமானது மட்டுமே. இந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான் நாம் பிரார்த்தனை என்ற விஷயத்தையும் கடவுள் நம்

விண்ணப்பங்களுக்கு பதிலளிக்கும்
விதத்தையும் பார்க்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நாம் கடவுளிடம் ஜெபிப்பது என்பது அவருடைய
ஞானமும் சக்தியும் அன்பும் நம்முடையதை விட
மிக அதிகம் என்ற நமது நம்பிக்கையின்
ஒப்புதலாகும். ஆனாலும் நாம் அடிக்கடி இதை
மறந்துவிடுகிறோம், மேலும் அவர் நம்
ஜெபங்களை மதிக்கவில்லை என்று
உணர்கிறோம், ஏனென்றால் அவர் நம்முடைய
சொந்த குறைந்தபட்ச திறன்களைப்
பயன்படுத்துவதன் மூலம் நாம் விரும்பியபடி
அவற்றுக்கு பதிலளிக்கவில்லை. நமது
கண்டனம் செய்யப்பட்ட வாழ்க்கையின் நீளம்
மிகக் குறைவு. நமக்குத் தெரிந்த இந்த குறுகிய
காலத்திற்குள் அவை முதிர்ச்சியை அடைகிறதா
இல்லையா என்பதன் மூலம் சாதனைகளை நாம்
தீர்மானிக்கிறோம். இருப்பினும், இந்தக்
கண்ணோட்டத்தில் இருந்து நாம் கடவுளின்
செயல்களை மதிப்பிடக்கூடாது.

வேதங்கள் கடவுள் "நித்தியத்திலிருந்து நித்தியம்
வரை" இருப்பதாகப் பேசுகின்றன (சங்கீதம் 41:13;
90:2). நம்முடைய குறுகிய வாழ்நாளில், அது
நம்முடைய தனிப்பட்ட வேண்டுகோள்களுடன்
தொடர்புடையதாக இருந்தாலும் கூட,
அவருடைய திட்டத்தின் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட

கட்டத்தையும் முடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்று நாம் கடவுளிடம் அவருடைய சித்தத்திற்கு இசைவான சில சிறப்பு ஆசீர்வாதங்களுக்காக ஜெபித்திருந்தால், நாளை அல்லது நாளை மறுநாள் வரை பதில் வரவில்லை என்றால், நாம் அவர் மீது நம்பிக்கையை இழக்க மாட்டோம், ஆனால் பதில் வரும்போது மகிழ்ச்சியடைவோம். கடவுளுக்கு அவருடைய "நாளைகளும்" உண்டு. அவருடைய நாட்கள் மணிநேரங்களால் அளவிடப்படுவதில்லை, ஏனென்றால் அவை யுகங்கள், அவருடைய "நாளை" யுகத்தில், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் ஆயிரம் ஆண்டு காலத்தில், உலகம் சட்டப்பூர்வமாக ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும், மேலும் மில்லியன் கணக்கானவர்கள் கடவுளிடம் கோரிக்கை விடுத்துள்ள அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும் மனிதகுலத்தின் மீது ஏராளமாகப் பொழியும். இதை அங்கீகரிக்கும் விதமாக, மக்கள் பின்னர் பதிலளிப்பார்கள்: "இவரே எங்கள் கடவுள்; நாங்கள் அவருக்காகக் காத்திருந்தோம், ... அவருடைய இரட்சிப்பில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து மகிழ்வோம்." - ஏசாயா 25:9

"பரலோகத்தில் இருப்பது போல"

கடவுள் தனது சித்தத்திற்கு இசைவாக இல்லாத
எந்த ஜெபத்திற்கும் பதிலளிக்க மாட்டார்
என்பதை நாம் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறோம்.
கர்த்தருடைய ஜெபத்தில், இந்தக் கொள்கை
தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பூமியிலுள்ள
மக்கள் மீது கடவுளிடம் ஆசீர்வாதங்களைக்
கேட்கிறது-அவர்கள் விரும்பும் நல்ல
காரியங்களை அல்ல, மாறாக தெய்வீக
சித்தத்திற்கு இசைவான காரியங்களையே
கேட்கிறது: “உம்முடைய சித்தம்
பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோல
பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக.” - மத்தேயு 6:10